

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 4.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 24. Januar 1892.

V. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Fru Marie Fischer-Lette.

Blandt de Kvinder, som især vier Fredssagen sine Kræfter, er Fru Marie Fischer, født Lette. Hendes Fader var den bekendte frisindede tyske Statsmand, Dr. Adolf Lette, som har oprettet Lettestiftelsen i Berlin, en Anstalt, der virker for Kvinders Uddannelse til selvstændigt Erhverv. Unge Piger kan der blive oplærte i alt Slags Kvindegerning, saasom: Rengøring, Vask, Strykning, Kogning, Bagning, Linned- og Skræddersyning, Modepynt, at lave Tøjblomster o. s. v., o. s. v. Dr. Lette er død for mange Aar siden, men hans Datter, Fru Schepeler-Lette, har i mange Aar været Formand for Letteforeningen. Den anden Datter, Fru Marie Fischer-Lette, var gift med en Kunstmaler, som boede i London; han er død for flere Aar siden. Ved et Besøg sammen med hans Enke paa Slottet Windsor, meddelte hun mig, at nogle af Malerierne der skyldtes hendes Mand. Fru Fischer-Lette er selv Kunstnerinde. Efter Mandens Død boede hun flere Aar i London, og gav Undervisning i Tegning. Samtidig tog hun ivrig Del i Fredsbevægelsen, som især i England er saa vidt fremme. For nogle Aar siden bosatte Fru Fischer-Lette sig i Tyskland, vel nærmest paa Opfordring af den ædle Fredsven, Hodgson Pratt, der saa hendes ihærdige, varme Interesse for Fredssagen. Hodgson Pratt havde selv for Aar tilbage rejst i Tyskland, for der, i Militarismens Arnested, at virke for Fredssagen. Han havde faaet stiftet Foreninger baade i Stuttgart, Darmstadt og Frankfurt am Main. Men til at vedligeholde Ilden, Interessen for Fredssagen, mente han, at en Tysk bedst egnede sig. Derfor flyttede Fru Fischer-Lette til Tyskland, for ved sin milde, ven-

lige, overbevisende Maade at tage Sagen paa, baade ved Samtaler og i Flyveskrifter, at virke for den. Hun opholdt sig snart i den ene, snart i den anden af Tysklands større Byer. Hun føler sig dog bedst hjemme i Frankfurt am Main, som er den eneste By, hvor de af Hodgson Pratt oprettede Fredsforeninger vedblev at bestaa.

Bemærkes maa det dog, at skønt Foreningerne er gaaede ind de andre Steder, saa begynder dog Fredssagen at faa godt Indpas i Tyskland ogsaa, hvilket Deltagelsen fra Tysklands Side i Fredskonferencerne i Rom vidner om. I London ifjor deltog fire tyske Rigsdagsmænd i Fredsmødet, og i Rom i Efteraaret var der mindst tolv tyske Rigsdagsmænd til Stede, foruden en Del Tyske, som deltog i Kongressen. Ved Konferencen og Kongressen i London var Fru Fischer-Lette Referent til er Mængde tyske Blade. „Havde vi blot mange saadanne Fischer-Letter,“ skal en Gang Hodgson Pratt have sagt, anerkendende hendes Virksomhed. Hendes sidste Arbejde er et lille Flyveskrift om Konferencen og Kongressen i Rom: „Et Tilbageblik“ kaldet. Ifjor udgav hun en Bog „om Fredsselskabernes Opkomst og deres Udvikling“, med en Liste over alle de bestaaende Fredsforeninger i den gamle og den ny Verden.

Fru Fischer-Lette er meget virksom, og har skrevet mange smaa Pjecer og Artikler i forskellige Tidsskrifter, om Børns og unge Pigers Opdragelse, om Modedarskaberne o. s. v. Ifjor Foraar udgav hun: „En Moders Testamente og hendes sidste Alvorsord til hendes Datter“. I alt, hvad hun skriver, aander den reneste Menneskekærlighed, hun vil Fred med alle!

Matilde Bajer.

Kvinder som Forlovere.

Folketinget vedtog den 21de ds. uden Afstemning, at ogsaa Kvinder kan være Forlovere, naar Ægteskab indgaas for danske Konsuler i Udlandet.

Hvor ringe Fremskridtet end er, har det dog stor principiel Betydning. Deraf maa, før eller senere, følge den Ændring i Forordn. af 30. April 1824 § 4, at Kvinder ogsaa her i Danmark kan være Forlovere. Og kan de bruges som Forlovere, er der ogsaa adskilligt andet, hvortil Kvinder maa kunne bruges, men hvortil man ikke hidtil har holdt dem værdige.

Et Brudstykke.

I „Nylænde“ findes følgende Udtalelser af Fru Ragna Nielsen i Anledning af den kongelige Skolelovskommissions Betænkninger i Norge. Fru R. Rielsen er i flere Hovedpunkter uenig med denne. Hun siger:

„For det første er jeg uenig med Flertallet i den Grundopfatning af Kvindernes „Bestemmelse“, ud af hvilken Forslaget om Pigeskolens Ordning er fremkommet. Denne Flertallets Opfattelse er den gammeldags, hvorefter der for Kvinder kun er en „Bestemmelse“, den at virke i et Hjem. Ved at læse igennem saa vel Kommissionens som Komiteflertallets Forslag vil man se, at der uafslædt tales om, „hvad Kvindens særegne Livsstilling maatte kræve,“ om „at forberede den unge Pige til en Gang at indtage sin Plads i et dannet Hjem,“ om at Middel-skolens Ordning „fjerner Pigeskolen fra dens egenlige Bestemmelse,“ om en „Almendannelse beregnet særlig paa Kvindens Tarv,“ „særlig kvindelige Fag,“ „tage Sigte paa Hjemmet som Kvindens egenlige Virkefelt“ o. s. v. Medens alle Kommissionens Medlemmer ved at tale om Drengeskolens Ordning er enige om at betone, at Almendannelse er Barneskolens Maal, saa at man der aldeles ikke har Lov at tale om vordende Læger eller vordende Haandværkere, vordende Sømænd eller vordende Teknikere o. s. v.,